

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobkyně: **D. N. A.**, nar. X., bytem J., st. přísl. Vietnamská socialistická republika, zast. matkou N. T. T. L., nar. X., bytem J., jako zákonným zástupcem, zast. Mgr. Emilem Doleželem, advokátem, se sídlem Praha 8, Sokolovská 32/22, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o trvalý pobyt, kterou podala jejím jménem matka nezletilé v souladu s ust. § 88 odst. 3 zákona č. 286/1999 Sb. Správní řízení o její žádosti bylo zahájeno dne 25. 2. 2014 a je vedeno pod sp. zn. OAM-3766/TP/2014.

Řízení bylo usnesením žalovaného ze dne 5. 3. 2014, č. j. OAM-3766-5/TP-2014, přerušeno podle ust. § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do doby rozhodnutí ve věci řízení o zrušení trvalého pobytu matky, vedené pod sp. zn. OAM-2599/ZR-2013. V odůvodnění bylo uvedeno, že žalovanému má v rozhodnutí o žádosti nezletilé žadatelky bránit vyřešení předběžné otázky, zda bude zrušen trvalý pobyt její matky. Žalobkyně zmeškala lhůtu k odvolání proti tomuto procesnímu rozhodnutí. Tato skutečnost však dle jejího názoru nemá vliv na následující průběh správního řízení ani na oprávněnost této žaloby, neboť navrhla, aby bylo v řízení pokračováno.

Žalobkyně spatřuje nezákonnost přerušení správního řízení ve skutečnosti, že rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu žalobkyně závisí na vyřešení předběžné otázky, zda rodič nezaopatřeného dítěte pobývá na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu, přičemž rozhodný je stav ke dni podání žádosti, nikoliv stav budoucí. Důvody pro

přerušení řízení tedy dány nebyly. Do doby, než uplyne doba, na kterou byl trvalý pobyt matky povolen, nebo do doby, než nabude vykonatelnosti případné rozhodnutí, kterým by byl zrušen, je třeba mít za to, že matka pobývá na území na základě platného povolení k trvalému pobytu.

Je zjevné, že žalovaný přerušil řízení o žádosti nezletilé žalobkyně s cílem, aby vyčkal marného uplynutí doby trvalého pobytu matky nebo jeho zrušení. Přestože matka žalobkyně pochopitelně nenechá svůj trvalý pobyt marně uplynout a je přesvědčena, že v zahájeném řízení její trvalý pobyt zrušen nebude, je nutno konstatovat, že pro vyčkávání na tyto skutečnosti neměla žalovaný žádný zákonný důvod. Postup žalované je třeba označit za akt svévole.

Žalovaný ani na základě návrhu žalobkyně na pokračování v řízení ze dne 29. 5. 2014 v řízení nepokračoval. Žalobkyně proto dne 10. 10. 2014 podala návrh nadřízenému orgánu na vydání opatření proti nečinnosti. Nadřízený orgán, tj. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, rozhodl svým usnesením ze dne 9. 10. 2014, č. j. MV-128545-2/SO-2014 tak, že návrhu na provedení opatření proti nečinnosti nevyhověl. Z odůvodnění vyplývá, že se Komise námitkami žalobkyně vůbec nezabývala.

Správní orgány svým postupem způsobily nejen nečinnost v řízení, ale dokonce neskrývaně zneužily procesních norem k tomu, aby ve věci mohly postupovat zcela svévolně, mimo rámec právních předpisů.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost podané žaloby, neboť žalovaný správní orgán není nečinný. Není sporu o tom, že řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu je od 5. 3. 2014 přerušeno do doby vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu matky, a lhůty tedy neběží a žalovaný tak nemůže být v nečinnosti. Ostatně zatím ani neuplynula zákonná lhůta k rozhodnutí ve věci žalobkyně. Stav přerušného řízení probíhá i ke dni tohoto vyjádření, neboť ve věci zrušení trvalého pobytu matce žalobkyně není dosud pravomocně rozhodnuto. Prvostupňový správní orgán rozhodl o zrušení trvalého pobytu již dne 8. 9. 2014, č. j. OAM-2559-19/ZR-2013; do tohoto rozhodnutí se matka žalobkyně odvolala a věc je řešena Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Usnesení o přerušení řízení je dle názoru žalovaného zákonným úkonem správního orgánu, neboť v době zahájení řízení ve věci nezletilé žalobkyně o udělení trvalého pobytu, bylo již vedeno s matkou žalobkyně řízení o zrušení jí uděleného trvalého pobytu. Ke dni podání žaloby bylo známo, že ve věci matky bylo prvostupňový správním orgánem již nepravomocně rozhodnuto o zrušení trvalého pobytu a podáno i odvolání. Tato okolnost je důvodná pro přerušení řízení ve věci nezletilé žalobkyně, která je dcerou a její pobytový status se tak odvíjí od její matky.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 25. 2. 2014 podala matka nezletilé žalobkyně žádost o povolení k trvalému pobytu žalobkyně; zahájené správní řízení bylo vedeno pod sp. zn. OAM-3766/TP-2014. Usnesením žalovaného ze dne 5. 3. 2014, č. j. OAM-3766-5/TP-2014 bylo správní řízení vedené pod sp. zn. OAM-3766/TP-2014 přerušeno dle ust. § 64 dost. 1 písm. c) správního řádu do doby vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci řízení o zrušení povolení

k trvalému pobytu zákonné zástupkyni žadatelky (č. j. OAM-2559/ZR-2013). V odůvodnění usnesení žalovaný uvedl, že zákonná zástupkyně žadatelky podala žádost o trvalý pobyt jménem nezletilé žadatelky na základě ust. § 88 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., tedy pobývali zákonný zástupce narozeného cizince na území na základě povolení k trvalému pobytu. Z rodného listu žadatelky je patrné, že se žadatelka narodila na území ČR. Z Cizineckého informačního systému je pak zřejmé, že zákonná zástupkyně žadatelky pobývá na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu. Dne 13. 11. 2013 však bylo zahájeno řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu zákonné zástupkyni žadatelky pod sp. zn. OAM-2559/ZR-2013. Pokud by povolení k trvalému pobytu zákonné zástupkyně žadatelky bylo zrušeno, nemohla by žadatelka získat povolení k trvalému pobytu na základě ust. § 88 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., jelikož by žádný z jejích zákonných zástupců nepobýval na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu. Na základě výše popsaného stavu má správní orgán za to, že rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu zákonné zástupkyni žadatelky je předběžnou otázkou, která má bezprostřední vliv na rozhodnutí ve správním řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu žadatelky. Jelikož pravomocné rozhodnutí o předběžné otázce, jak byla výše charakterizována, je zásadní pro rozhodnutí ve věci samé o žádosti o povolení k trvalému pobytu jmenované, kdy správní orgán nemůže v zásadě délku řízení o předběžné otázce jakkoliv ovlivnit nebo odhadnout, je přerušení řízení jedinou možností, jak přerušit běh lhůt pro vydání rozhodnutí, přičemž správní orgán neshledal skutečnosti odůvodňující řízení nepřerušit.

Dne 3. 6. 2014 podala žadatelka návrh na pokračování v řízení. Dne 10. 10. 2014 podala návrh nadřízenému orgánu na vydání opatření proti nečinnosti. Usnesením ze dne 9. 10. 2014, č. j. MV-128545-2/SO-2014, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců tomuto návrhu nevyhověla s odůvodněním, že dne 5. 3. 2014, tedy v zákonné lhůtě bylo správním orgánem řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky přerušeno, neuběhla tedy lhůta stanovená pro vydání rozhodnutí.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Žalobou proti nečinnosti podle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.).

Podle ust. § 169 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu.*

Podle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce.*

Podle ust. § 65 odst. 1 věta čtvrtá správního řádu, *lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.*

Podle ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, *povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.*

V projednávané věci žalobkyně spatřuje ve vydání usnesení o přerušení řízení o její žádosti o povolení k trvalému pobytu akt svévole správního orgánu, shledává ho jako takový nezákonným, neboť dle jejího názoru nebyly důvody pro takové přerušení řízení dány, a v konečném důsledku tak tímto postupem byla správním úřadem zlegalizována jeho nečinnost, neboť v zákonem stanovené lhůtě od zahájení správního řízení nebylo rozhodnutí o žádosti žalobkyně vydáno.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 4. 2006, č. j. 6 Ans 2/2005-68, konstatoval, že *žaloba na nečinnost podle § 79 a násl. s.ř.s. je nedůvodná, pokud žalovaný správní orgán přerušil správní řízení, přičemž okolnosti, za nichž tak učinil, odpovídají požadavkům, které pro tento procesní postup předpisy o řízení před takovým orgánem stanoví.*

S ohledem na výše uvedené se tedy soud dále zabýval otázkou, zda usnesení o přerušení řízení ze dne 5. 3. 2014, č. j. OAM-3766-5/TP-2014, obsahuje seznatelný důvod pro přerušení řízení a zda tento důvod ke dni vydání rozsudku trvá. Žalovaný přerušil řízení do doby vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu matky žalobkyně, neboť toto řízení shledal řízením o předběžné otázce, která má bezprostřední vliv na rozhodnutí ve správním řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu žalobkyně. Žalobkyně pro udělení povolení k trvalému pobytu podle výše citovaného ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců musí splňovat kumulativně tyto tři podmínky: 1) být cizincem, který o vydání povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, který 2) pobývá na území na základě povolení k trvalému pobytu a 3) důvodem žádosti je společné soužití těchto cizinců.

Zásadním hlediskem pro udělení povolení k trvalému pobytu žalobkyně tak není pouze trvalý povolení k trvalému pobytu její matky, jak žalobkyně akcentuje v žalobě, nýbrž taktéž důvod žádosti, kterým je společné soužití matky a její nezletilé dcery. Zákon o pobytu cizinců v ust. § 66 odst. 1 písm. d) zvýhodňuje osoby, které žádají o povolení k trvalému pobytu na území ČR z důvodu sloučení rodiny, když v tomto případě odpadá podmínka předchozího nepřetržitého pobytu na území ČR. Pokud by v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu matky nezletilé žalobkyně bylo pravomocně rozhodnuto o zrušení tohoto povolení, nebyl by naplněn důvod žádosti nezletilé žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, jelikož by tímto bylo znemožněno společné soužití matky s její nezletilou dcerou na území ČR.

Pokud tedy probíhá řízení, jehož výsledek je způsobilý ovlivnit naplnění zákonem stanovených podmínek pro udělení trvalého pobytu žalobkyni, jedná se o řízení o předběžné otázce, která má bezprostřední vliv na rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o udělení povolení k trvalému pobytu.

Řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu proto bylo přerušeno zákonným způsobem, lhůty po dobu přerušení řízení neběží a stav řízení není možno hodnotit

jako stav nečinnosti ze strany žalovaného. Na základě uvedeného soud žalobu v souladu s ust. 81 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. února 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová